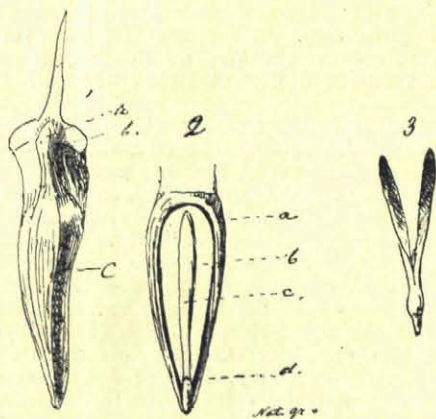

Heeft men het geluk, zulk een kegel even voor de loslating der schubben te vinden, dan laat men deze rustig liggen en zoodra hij voldoende droog is, laten de schubben gemakkelijk van de spil los. Dan ziet men hoe netjes tegen de binnenzijde van elke schub 2 zaden pal naast elkander geplaatst zijn met de langste zijde van de vleugels tegen elkander.

Zaad van *Araucaria imbricata*.

Araucaria. Ook bij *Cedrus* zitten de tweelingzaden netjes tegen elken schub gedrukt.

Hoe geheel anders is dit bij *Araucaria's*. Valt de kegel uit elkander, dan zoekt men de zaden vergeefs en schijnt het alsof de kegel slechts uit schubben heeft bestaan en de zaden niet tot ontwikkeling zijn gekomen.

Bij nadere beschouwing echter ziet men, dat die kegel-schub er toch anders uitziet dan bij *Abies* of *Cedrus*. Zoo'n schub ziet er uit als in fig. 1 is afgebeeld. Zijn bij *Abies*, *Picea* en anderen, de bracteen van kleineren omvang als de schub zelf, hier is dit anders. Fig. 1a geeft ons de schub te zien, terwijl b de met een zeer langen tong voorziene bractee is. Het dikke onderende fig. 1c is de schatbewaarder en verbergt voor ons oog de groote zaadkorrel. De schub is er geheel en al omheen gegroeid en vormt als 't ware één geheel.

Toch niet! Snijdt men het dikke gedeelte in de lengte open, dan vertoont het zich als in fig. 2. De schubwand a is houtig en vezelig, doch laat het zaad geheel vrij. Dit is ± 4 cM. lang en op het dikste gedeelte 1 cM. dik en uitgerekte eivormig.

Dit zaad bestaat uit een zeer dunne roodbruine zaadhuid, daar in het 4 cM. dikke taaivaste kiemwit fig. 2b dat de tweelobbege kiem fig. 2c en fig. 3 omvat, die nagenoeg geheel vrij in 't kiemwit zit verborgen.

Ik had het voorrecht, dezen zomer een bezoek te kunnen brengen aan de Groote Bunte te Nunspeet. Daar stond een zeldzaam groot exemplaar van de *Arauc. imbricata*, die een paar flinke kegels had gevormd maar de zaden waren, zeker ten gevolge van den natten zomer, niet voldoende ontwikkeld. Voor de doorsnede gebruikte ik dan ook geïmporteerd zaad, doch zooals met alle coniferenzaad 't geval is; van alle noodeloze aanhangsels ontdaan.

Het verwonderde mij dat Bussner bij zijn afbeeldingen van *A. imbr.* in zijn „Laubholzkunde" niet de juiste afbeelding van 't geheel gaf maar alleen de zaadkorrel, zooals die in den handel voorkomt, wat te bejammeren is. Waarschijnlijk heeft hij niet anders kunnen bekomen.

In de dendrologische werken, wordt vermeldt dat de zaden eetbaar zijn, doch dan is 't misschien bedoeld geroosterd of op andere wijze klaar gemaakt. Rauw zijn ze ongenietbaar, daar het zoogenaamd eetbaar gedeelte ('t kiemwit) taai en draderig is en ook nog smakeloos. De zaden van *P. Cembra* zijn heel wat aangener van smaak. Deze doen denken aan goede hazelnoten.

LEONARD A. SPRINGER.

Vogelmoord.]

Evenals ieder jaar is het onze plicht om weder een waarschuwend woord te doen hooren tegen het dragen van vogels of vederen op hoeden. Wordt men dan nooit door-drongen van het gevoel, dat het eene immoreele mode is, om niet eens te spreken van het gevaar van algeheele uitroeiing der nuttige, fraaie, onschuldige schepselen.

Wij hebben hoeden gezien, waarvan de randen ontsierd

waren door 10 or 12 kopjes van kleine vogeltjes, die bij hun leven een sieraad waren der schepping, maar nu met hun kralen oogjes een treurigen indruk maken. Het is walgelijk, barbaarsch en zondig. Aan wien de schuld, dat eene dergelijke schande voor de beschaafde Maatschappij nog blijft bestaan? Aan de koopsters! Aan de vrouwen, die met opgeheven hoofd, zonder schaamte dergelijke hoeden durven dragen. Zoodra de verkoopers geen aftrek meer vinden voor dergelijke waar, slaan ze die ook niet meer in. De koopsters dus klagen wij aan. Handelen ze zoo uit onwetendheid of uit wreedheid? Wij hopen dat onwetendheid hen doet zondigen, want die toch is gemakkelijk te verbeteren.

Gratis kan ieder die wil onze brochures krijgen, benevens alle inlichtingen, die men maar verlangen kan. Is men eenmaal overtuigd van het groote nut der zaak, dan twijfelen wij niet, of de leden zullen ons toestormen. Vijftig cent per jaar en tien cent voor leden beneden de 16 jaar kan ieder wel betalen en wij gebruiken dat geld weer om op ruimen schaal propoganda te maken voor onze zaak.

Namens het Hoofdbestuur der *Ned. Vereeniging tot bescherming van Vogels*.

Den Haag, Daendelsstraat 8.

S. v. CITTERS,
|Secretaresse.

Vogelmoord!

Vergun mij eenige regels in uw veelgelezen tijdschrift *De Levende Natuur*.

Dat uw tijdschrift zijn lezers steeds een zóó groot belang inboezemt, dat men steeds met verlangen eene volgende aflevering tegemoetziet, is genoegzaam bekend! De geheimen der natuur worden er zóó prettig, zóó begrijpelijk en onderhoudend in behandeld, dat iedereen, oud en jong, wien de liefde tot de natuur ter harte gaat, de afleveringen van *De Levende Natuur* met vreugde begroet, ze met ingenomenheid leest en herleest.

Hoe valt echter met de in uw blad voorgestane liefde tot de natuur te rijmen de opname in de laatste aflevering, van het stukje over de behandeling van de vinkelaan? Hoe hebt gij, geachte redactie, ertoe kunnen besluiten, om in uw blad, dat ook door een groot aantal jongeren gelezen wordt, een stukje op te nemen, dat de methode omschrijft, om vogels bij duizenden te vermoorden en waaruit zeker niet blijkt de strekking om den lezer aan het walgelijke er van af te houden!

Immers geen woord van protest, noch van den schrijver, noch der redactie, niet alleen over de wreedheid van zooveel vogelmoorden maar ook over de bedenkelijke „vogelontvolking" welke hiermede gepaard gaat! Nu mogen vinken en enkele andere vogelsoorten zich wel niet in de bescherming van den wetgever verheugen, op onze vinkebanen en op lijnstokken worden ook duizenden wél beschermde (dus voor den landbouw nuttige) vogels gevangen en gedood! Kan nu de redactie van *De Levende Natuur* eene zóó groote vogelmoord voorstaan en doet zij dit niet, waar zij, zonder protest, stukjes, als hier bedoelde, in haar blad opneemt? Gaarne wil ik bekennen, geachte redactie, dat ik bij het lezen van dat stuk eenigszins de kluts kwijt raakte, niet juist meer wetende welke richting door u. in uw onderhoudend tijdschrift wordt voorgestaan. Gij zult mij en zeker velen met mij met eene enkele opheldering uwerzijds zeer verplichten.

Schiedam.

E. M. BEUKERS.

Als u 't begin van 't stukje nog eens leest, vindt u een belofte als de reden van ons zwijgend protest. „Ook aan een ketter, enz." niet waar?

[Adonis autumnalis L.

Van dit sierplantje vond ik 30 Aug. 1903 in het wild een klein exemplaar in de duinen bij Bloemendaal. Ik zond het aan Dr. L. Vuyck te Leiden, voor 's Rijks Herbarium.

Arnhem.

Dr. A. C. OUDEMANS.

Geachte Redactie,

Zou ik den Heer H. J. Kuylaars op zijne vraag in de Dec.-afl. ook kunnen dienen met de mededeeling, dat in *De Natuur*, jaargangen 1882 en 1883 van de hand des heeren A. Nuyens een uitvoerig stuk over het opzetten van vogels voorkomt, met vele figuren en recepten.

A. A. CLANT VAN DER MIJLL.